

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa/akty-oskarzenia/196273,402-Akt-oskarzenia-przeciwko-Andrzejowi-B.html>
16.05.2024, 05:18

402. Akt oskarżenia przeciwko Andrzejowi B.

W dniu 13 grudnia 2023 roku prokurator Oddziałowej Komisji ŚZpNP we Wrocławiu skierował do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Poznaniu akt oskarżenia przeciwko byłemu sędziemu Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy Andrzejowi B.

Oskarżonemu zarzucono popełnienie zbrodni komunistycznych stanowiących jednocześnie zbrodnie przeciwko ludzkości polegających na przekroczeniu swoich uprawnień w ten sposób, że 6 sierpnia 1982 roku w Bydgoszczy, jako funkcjonariusz państwa komunistycznego, będąc w składzie orzeczniczym Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy, działając wspólnie i w porozumieniu z sędziami Walentym M. i Mikołajem H., nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku właściwej i obiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego poprzez nieuwzględnienie w wydanym postanowieniu o sygnaturze akt Z.140/82 zażalenia obrońcy Ireneusza J. na postanowienie Zastępcy Prokuratora Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy z 16 lipca 1982 roku o przedłużeniu do 19 sierpnia 1982 roku zastosowanego postanowieniem z 19 kwietnia 1982 roku środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, mimo zaistnienia przesłanek stanowiących podstawę do uchylenia zaskarżonego postanowienia i upływu terminu przewidzianego na prowadzenie postępowania przygotowawczego w trybie doraźnym, który skutkowało obligatoryjnym stosowaniem tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego, kierując się względami politycznymi, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew zgromadzonemu w postępowaniu karnym materiałowi dowodowemu, sygn. akt Pg. śl. II 103/82, co spowodowało dalsze pozbawienie wolności podejrzanego oraz stanowiło poważną represję wobec osoby wyrażającej poglądy polityczne odmienne i krytyczne w stosunku do panującego wówczas ustroju i poczynań ówczesnej władzy totalitarnej, a także było działaniem na szkodę interesu publicznego i prywatnego pokrzywdzonego.

Ponadto prokurator zarzucił oskarżonemu, że w dniu 31 sierpnia 1982 roku nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku właściwej i obiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego poprzez nieuwzględnienie w wydanym postanowieniu o sygnaturze akt Z.158/82 zażaleń podejrzanym Ireneusza J., Tadeusza K. i Krzysztofa M. na postanowienia Zastępcy Prokuratora Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy z 17 sierpnia 1982 roku o przedłużeniu do 19 października 1982 roku środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec wyżej wymienionych, mimo zaistnienia przesłanek stanowiących podstawę do uchylenia zaskarżonych postanowień i upływu terminu przewidzianego na prowadzenie postępowania przygotowawczego w trybie doraźnym, który skutkowało obligatoryjnym stosowaniem tymczasowego aresztowania wobec podejrzanym, kierując się względami politycznymi, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew zgromadzonemu w postępowaniu karnym materiałowi dowodowemu,

sygn. akt Pg. śl. II 103/82, co spowodowało dalsze pozbawienie wolności podejrzanych oraz stanowiło poważną represję wobec osób wyrażających poglądy polityczne odmienne i krytyczne w stosunku do panującego wówczas ustroju i poczynań ówczesnej władzy totalitarnej, a także było działaniem na szkodę interesu publicznego i prywatnego pokrzywdzonego.

Pokrzywdzeni – Marian G., Ryszard S., Ireneusz J., Zdzisław C., Jerzy K. i Krzysztof M. – pracownicy Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Szczecinie) oraz Henryk S. i Tadeusz K. – pracownicy firmy „Energorozruch Gliwice” zatrudnieni w 1981 roku przy budowie Zakładów Mięsnych w Szczecinie, którzy przed wprowadzeniem stanu wojennego byli szeregowymi członkami N.S.Z.Z. „Solidarność”, z wyjątkiem Krzysztofa M., który był przewodniczącym Komisji Zakładowej „S” w swoim zakładzie pracy. Ich działalność polegała przede wszystkim na drukowaniu i kolportażu biuletynu „Komitetu Obrony Solidarności”, w którym zawarte były przede wszystkim informacje o aktualnych wydarzeniach w Polsce i na świecie, w tym także o represjach stosowanych w stosunku do działaczy zdelegalizowanej „S” i wobec ogółu społeczeństwa przez ówczesną władzę. Działalność ta nie trwała długo, bowiem już wczesną wiosną, w okresie od marca do maja 1982 roku, wszyscy zostali zatrzymani, a następnie tymczasowo aresztowani pod zarzutem przynależności do nielegalnej organizacji „Komitet Obrony Solidarności” (w skrócie KOS). Później zarzucono im także nielegalne drukowanie i kolportowanie biuletynu KOS, który – według władz – zawierał również wiadomości fałszywe, mogące wywołać niepokój publiczny lub rozruchy.

Wyrokiem z 16 grudnia 1982 roku Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy na sesji wyjazdowej w Szczecinie uznał wszystkich ośmiu oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i skazał każdego z nich na bezwzględne kary pozbawienia wolności w wymiarze od 1 roku i sześciu miesięcy do 3 lat.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 231§1 k.k. i art. 189§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 Ustawy z 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (tekst jedn. Dz. U. 2023.poz. 102).

W dniu 13 marca 2024 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy we Wrocławiu postanowił o zwrocie sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa. Zażalenie na powyższe postanowienie sądu złożył prokurator Oddziałowej Komisji we Wrocławiu w dniu 18 marca 2024 r.